

"חיימוביץ לזה שנתיים".
חיימוביץ

לא למבוגרים בלבד

דפנה חיימוביץ, מורה וגננת לגיל הרך שהוציאה חמישה ספרי ילדים, מפרסמת סיפור ראשון למבוגרים, "מיי גארדיאן אנג'ל", שראה אור בכתב העת הנחשב "עכשיו", ומבשרת על ספר חדש בקנה

מריה כהן

שני ילדים וחניכתי ילדים בגיל הרך. לכתוב לילדים היה מאד טבעי לי", היא מספרת. "מיי גארדיאן אנג'ל", הסיפור הראשון שכתבה למבוגרים, כאמור, מספר על סטודנט ישראלי בלונדון שלומד שיעור או שניים על טיבס של אנשים ועל חי הלילה בלונדון. הסיפור מסופר מזווית הראייה של אמו, ואף שהוא קצר, הנער מעורר אמפתיה והודרות, המראה על מלאכת מחשבת, ואכן זוהי יצירה ראויה ביותר. חיימוביץ מכנה זאת פריצת דרך ענקית עבורה.

חיימוביץ נזכרת בשנת שבתון שלקחה בגיל 60, שבמהלכה החליטה ללמוד לתואר שני בספרות באוניברסיטת בן-גוריון. היא השתתפה בסדנת כתיבה של חיים באר, וכי ששאלה אותו אם תוכל להמשיך לכתוב לילדים, הוא ענה לה בצורה חריגה ששמעית שלא. חיימוביץ לא אמרה נואש וקיבלה על עצמה את האתגר, וכך נולד "מיי גארדיאן אנג'ל". "בריעבר, האתגר הענק הזה נתן לי הזדמנות מעולה", היא אומרת. "ידעתי לכתוב, אהבתי לכתוב, ופתאום הייתי צריכה לעשות סוויץ". בכל שיעור קיבלנו תרגילים, והכתיבה פשוט נבעה מתוכי".

חיימוביץ מתעדת להוציא קובץ המכיל שתי נובלות ושבעה סיפורים קצרים. "מיי גארדיאן אנג'ל" הוא ירית הפתיחה. "חלק

דפנה חיימוביץ, סופרת ומורה שוררת ילדים (ורעייתו של עיתונאי מעריב מרדכי חיימוביץ), בוודאי לא דמיינה שאחרי 40 שנות יצירה של כתיבה לילדים, הסיפור הראשון שלה למבוגרים, "מיי גארדיאן אנג'ל", יופיע בכתב העת "עכשיו", לצד מאמרים של דוד אבירן, רן יגיל, א.ב. יהושע, דרור בורשטיין ועזרא פאונר. "חיימוביץ לזה שנתיים", היא מספרת בהתלהבות.

כבר 40 שנה חיימוביץ, גננת ומורה לגיל הרך, נותנת דרור לדמיונה המפותח ולידה שנותרה בנשמתה, קול בכתב. אם זה בחמשת ספרי הילדים שכתבה (לברי ולא לברי), "תלתלים", "חלומות בעננים", "סיפורים במספרים", "לפרוח עם שיר", או בשירים ויצירות לילדים שפרסמה בכתבי עת שונים.

חיימוביץ היא כותבת בנפשה, לא פעם חשה צורך עז לנטוש את שגרת הלילה או היום, ולכתוב, פשוט כי היא חייבת. כשאני שואלת אותה על ספרי הילדים שפרסמה עד כה, היא מתארת אותם כ"לא דירקטיים מדי. אני כותבת על בעלי חיים ועל רגשות של ילדים. מטבעי אני קצת ילדותית, יש לי דמיון מפותח ונאיביות יצירתית. גידלתי

הפנינה הספרותית ההיסטורית הזו, בת ה-80 שנה, בכתבים שלי. גם מצד אבי יש סופרים. אלכסנדר מושקובסקי, שחי לפני 100 שנים, כתב בין היתר ספר על אלברט איינשטיין; ובתי, גילי חיימוביץ, היא משוררת".

את כבר לא חוששת לפנות לקוראים מבוגרים?

"יצירה טובה היא כזו המעוררת הודרות עם הדמויות ומחשבה, ואני חושבת שאני טובה בזה, טובה עם מילים". ●

מהסיפורים שאני כותבת, הם 'ממוארים' המבוססים על זיכרונות. בכל יצירה ספרותית, לדעתי, יש יסודות אוטוביוגרפיים, אז ברור שגם בסיפורים שלי", היא מגלה.

חיימוביץ מגיעה ממשפחה של סופרים, והמילים זורמות בעורקיה. "כשאמי ז"ל נפטרה לפני כמה שנים", היא נזכרת, "היא השאירה אחריה יומנים. כשקראתי את היוםנים, גיליתי פשוט פנינה ספרותית ויכולת הבעה מופלאה. בחרתי לשלב את